

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਪਹਿਲਾਂ ਡੀ ਫਲਸ਼ੋ ਸੀ ਜੇ ਅਤੇ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਜੇ
ਰਾਧਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਚਤੁਰਵੇਦੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ - ਜਵਾਬਦੇਹ.

1962 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ: 685-ਡੀ.

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950)— ਅਨੁਛੇਦ 14 ਅਤੇ 16—ਮੌਜੂਦਾ ਸੇਵਾਵਾਂ ਤੋਂ ਰਾਜਸਥਾਨ ਵਿਚ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਭਰਤੀ— ਤੁਰੰਤ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ ਭਰਤੀ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੂਚੀਆਂ— ਸੂਚੀਆਂ ਵਿਚਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਵੱਖਰਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ— ਕੀ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ? ਭੇਦਭਾਵ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੁਕਮ ਤੇ— ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ (ਨਿਯਮ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ) ਨਿਯਮ (1954) —ਨਿਯਮ 3(2), 4(2) ਅਤੇ 5—ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਦਾਇਰੇ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੇ ਸਤੰਬਰ 1951 ਤੋਂ ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਮੇਤ ਭਾਗ 'ਬੀ' ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ (ਰਾਜਾਂ ਤੱਕ ਵਿਸਤਾਰ) ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਚੋਣ ਬੋਰਡ ਨੇ ਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਗਿਆਰਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋਣ ਵਾਲੇ 19 ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਦੂਜੀ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ। ਸੂਚੀ II ਦੇ ਅਫਸਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਪਹਿਲੇ ਸੇਲਾਂ ਨੂੰ 16 ਅਪ੍ਰੈਲ 1954 ਦੀ ਇੱਕ ਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲੇ ਦਸਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਫਾਰਮੂਲਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਛੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਫਾਰਮੂਲਾ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ 16 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੱਸਦਿਆਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ 8 ਅਪ੍ਰੈਲ 1954 ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਛੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਸਲ ਸਬ-ਡਵੀਜ਼ਨਲ ਅਫਸਰ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਆਮ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਦਸ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ, ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਸਨ, ਭਾਵ ਕੁਲੈਕਟਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਉੱਪਰ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੂਚੀਆਂ ਦਾ ਭੇਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਇੱਕੋ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਬਣ ਗਏ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਰਾਜਸਥਾਨ

ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅੰਤਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇ। ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਵਜੋਂ ਵਰਣਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਵਰਗੀਕਰਨ ਦਾ ਉਸ ਵਸਤੂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਤਰਕਸੰਗਤ ਸਬੰਧ ਜਾਂ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਇੱਕ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਦਾ ਗਠਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜੂਨੀਅਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਹੈ। ਪਿਛਲੀ ਸੇਵਾ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਭਾਰਤੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਵੰਡ ਦੇ ਸਾਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਹੋਰ ਨਹੀਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰਾਜਸਥਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮੂਹ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਭੂਮਿਕਾ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਦਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਥੱਲੇ ਦੱਬਿਆ 'ਐਨ' ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਲਾਭ ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਬਾਕੀ ਛੇ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨਕਾਰ ਦਾ ਅਧਾਰ ਨਾ ਤਾਂ ਸਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤਰਕਸੰਗਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਰਕਸੰਗਤ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਆਧਾਰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਧਾਰ ਹੈ ਜੋ ਨਾ ਤਾਂ ਸੂਚੀ I ਜਾਂ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ ਜਦੋਂ ਹਰੇਕ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਅਤੇ II, ਜਦੋਂ ਦੋ ਸੂਚੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਿਆਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲੀਅਤ ਹੈ, ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਵਸਤੂ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹਾਰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਉਸ ਅਧਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ, ਜੋ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਵਰਗੀਕਰਨ ਜਾਂ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਸਬੰਧ।

ਜਦੋਂ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਦਿਨ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਅਸਧਾਰਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੰਡ ਦੇ ਸਾਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਤੱਦ ਆਧਾਰ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਰਵਾਨਗੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਨਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਾਲਾਤਾਂ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲਾ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਤੱਦ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਅਤੇ 16 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹੀ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਹੀ ਪਹੁੰਚ ਅਪਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਉਤਾਰਿਆ 'ਐਨ' ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੇ ਲਾਭ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਜਦੋਂ ਉਸੇ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਫਾਰਮੂਲੇ ਦਾ ਲਾਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸਾਰੇ ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਾਰਤੀ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਚੁਣੇ ਗਏ ਹੋਣ। ਭਾਰਤੀ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਭਾਰਤੀ ਹੋਣਾ, ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਇਨਕਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਫੈਸਲਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ, ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ (ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦਾ ਨਿਯਮ) ਨਿਯਮ 1954 ਦੇ ਨਿਯਮ 3(2) ਅਤੇ ਨਿਯਮ 4(2) ਵਿਚਕਾਰ ਓਵਰਲੈਪਿੰਗ ਦਾ ਕੁਝ ਮਾਪਦੰਡ ਹੈ, ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 5 ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸੂਚੀ II ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਭਰਤੀ। ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਮੂਹ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਅਤੇ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਪਹੁੰਚ ਨਾਲ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 3(2) ਅਤੇ 4(2) ਹੀ ਉਹ ਨਿਯਮ ਹਨ ਜੋ 8 ਸਤੰਬਰ, 1954 ਨੂੰ 'ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ' ਅਫਸਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਯਮ 5 ਸਾਰੇ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 8 ਸਤੰਬਰ 1954 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੂਚੀ II ਤੋਂ, ਜਿਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਵੰਡ ਦੇ ਸਾਲ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਵੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।

ਰਿੱਟ ਅਪੀਲ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਵੇ:-

(ੳ) ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਜਾਂ 19 ਨਵੰਬਰ, 1954 (ਅਨੁਬੰਧ ੳ) ਅਤੇ 20 ਦਸੰਬਰ 1961 ਦੇ ਪੱਤਰ (ਅਨੁਛੇਦ 5) ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ। ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 1947 1/2 ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਸਾਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 19 ਨਵੰਬਰ 1954 ਨੂੰ ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਮਨਮਾਨੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਮੰਦਾਮੁਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ।

(ਅ) ਮੰਦਾਮੁਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਫਿਰ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 'ਐਨ' ਫਾਰਮੂਲੇ ਜਾਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਾਰਿਆ ਐਨ ਫਾਰਮੂਲੇ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 1941 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਸਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਉਤਾਰਿਆ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮੁਕਦਮੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(ੲ) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਦਰਜੇ ਅਤੇ ਤਨਖਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਵਾਧਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਹੀ ਨਿਯਮ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਈ ਏ ਐਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਜਾਂ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਢੁਕਵੀਂ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਸਾਲ 1941 ਸਹੀ ਹੋਵੇ ਵੰਡ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਾਲ ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(ੳ) ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਮੁਕਦਮੇ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਅਤੇ

(ਈ) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇ।

ਵੇਦ ਵਿਆਸ ਅਤੇ ਕੇ ਕੇ ਜੈਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਐਸ ਐਨ ਸ਼ੰਕਰ ਅਤੇ ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾ ਵਕੀਲ ਹਨ।

ਫੈਸਲਾ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਜੇ.-ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਧਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਚਤੁਰਵੇਦੀ ਦੁਆਰਾ 1962 ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ ਨੰਬਰ 685-ਡੀ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਵਰਧਨ ਸਿੰਘ ਚੌਧਰੀ ਦੁਆਰਾ 1962 ਦੇ ਨੰਬਰ 705-ਡੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੇ ਰਿੱਟ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ। 1 ਅਤੇ 2. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ 1 ਸ਼੍ਰੀ ਹਿੰਮਤ ਸਿੰਘ ਇੱਕ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਇਸਦੇ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਅਤੇ 2 ਹਨ। ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅੰਤਿਮ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਤਾ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਰਾਜਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸੂਚੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 16 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪੱਖਪਾਤੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬੀਕਾਨੇਰ ਅਤੇ ਜੋਧਪੁਰ ਸਮੇਤ ਕਈ ਰਾਜਪੂਤ ਰਾਜਾਂ ਨੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਕੀਤੀ। ਇਹ 7 ਅਪ੍ਰੈਲ 1949 ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ 1 ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਬਕਾ ਬੀਕਾਨੇਰ ਰਾਜ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 2 ਸਾਬਕਾ ਜੋਧਪੁਰ ਰਾਜ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸੇਵਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮੂਲ ਤਨਖਾਹ 900 ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਦੇ ਸਮੇਂ-ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ 600 ਰੁਪਏ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 2 ਦੀ 20 ਰੁਪਏ ਦੇ ਸਾਲਾਨਾ ਵਾਧੇ ਦੇ ਨਾਲ 400 ਤੋਂ 600 ਰੁਪਏ ਦੇ ਸਮੇਂ-ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ 1 ਨੇ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਉਹ ਅਹੁਦੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਸਾਬਕਾ ਬੀਕਾਨੇਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਰਿਵਾਜ ਅਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਸੀ, ਉਸ ਅਹੁਦੇ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾਯੋਗ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 2 ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਉਪ ਮੰਡਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਯੂਨੀਅਨਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਰਾਜਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸੇਵਾ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਏਕੀਕਰਨ ਦਾ ਉਹ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਬਣਾਈ ਹੈ। ਉਸ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 23 ਜਨਵਰੀ,

1951 ਦੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਗਜ਼ਟ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਟੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1, 71 ਨੰਬਰ ਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੰਬਰ 76 ਤੇ ਦਖਲ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ 147 ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2। ਸਿਰਫ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਸਮਝਣਯੋਗ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਸੇਵਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਕਦੇ ਵੀ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲੋਂ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, 9 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1951 ਦੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ, ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਰਕਾਰ, ਰਾਜਸਥਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਨਾਲ ਵੱਖ ਵੱਖ ਵਰਗਾਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਆਇਆ। ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਗਰੁੱਪ ਏ ਤੋਂ ਐੱਚ ਤੱਕ ਸਨ। ਗਰੁੱਪ ਏ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਆਫ ਰੈਵੇਨਿਊ ਦੇ ਦੋ ਮੈਂਬਰ, ਗਰੁੱਪ ਬੀ ਵਿੱਚ ਡਿਵਿਜ਼ਨਾਂ ਦੇ ਪੰਜ ਕਮੀਸ਼ਨਰ, ਗਰੁੱਪ ਸੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭੂਮੀ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਗਰੁੱਪ ਡੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਸੋਸਾਈਟੀਆਂ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਅਤੇ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਇੱਕ ਕਮੀਸ਼ਨਰ ਗਰੁੱਪ ਈ ਵਿੱਚ, ਕਸਟਮਜ਼ ਅਤੇ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਇੱਕ ਕਮੀਸ਼ਨਰ ਗਰੁੱਪ ਐੱਫ ਵਿੱਚ, ਸਿਵਿਲ ਸਪਲਾਈ ਵਿਭਾਗ ਗਰੁੱਪ ਜੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਲੈਕਟਰਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟਾਂ ਦੇ ਦਰਜੇ ਦੇ 63 ਅਫਸਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਗਰੁੱਪ ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ 14 ਹੋਰ ਕਲੈਕਟਰ ਰੈਂਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੂਚੀਬੱਧ ਹਨ ਅਤੇ

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਅਤੇ ਸਮੂਹ ਐੱਚ ਵਿੱਚ 345 ਬਾਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੋ ਹੋਰ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਉਪ-ਮੰਡਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਦਰਜੇ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਦਰਜੇ ਦੇ ਹੋਰ ਦਫਤਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਨ। ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਸੀ' ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ 1, ਦਖਲ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 2 ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਨੰਬਰ 24, 28 ਅਤੇ 94 'ਤੇ ਗਰੁੱਪ ਐੱਚ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦੇ ਇਸ ਵਰਗੀਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾਵਾਂ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 25 ਮਾਰਚ 1952 ਨੂੰ ਰਾਜਸਥਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਅਤੇ ਮੁੜ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ 'ਐੱਚ' ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਕਿਸੇ ਨਾ-ਮੁਮਕਿਨ ਸਮੱਸਿਆ ਦੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਹੱਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਰਣਾਵਤ ਜੇ. ਕਮੇਟੀ ਨੇ 18 ਜੂਨ 1952 ਦੇ ਸੂਚੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਆਰਜ਼ੀ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ, ਅਨੁਸੂਚੀ "ਆਈ" ਆਰਜ਼ੀ ਸੂਚੀ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸੀਨੀਅਰਤਾ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ 1 ਨੰਬਰ 16 'ਤੇ, ਦਖਲ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 42 'ਤੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 2 ਤੇ 228 ਸੀ।

ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਰਾਣਾਵਤ ਜੇ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਵਾਲੀ ਕਮੇਟੀ ਰਾਜਸਥਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ (ਰਾਜਾਂ ਤੱਕ ਵਿਸਤਾਰ) ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਮੇਤ ਭਾਗ 'ਬੀ' ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ 1 ਸਤੰਬਰ

1951 ਤੋਂ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਕੀਮ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਤਿੰਨ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗ ਸਮਝੇ ਗਏ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਚੋਣ ਬੋਰਡ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜੋ ਆਖਰਕਾਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਚੋਣ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। 17 ਅਗਸਤ ਅਤੇ 6 ਸਤੰਬਰ 1951 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਚੋਣ ਬੋਰਡ ਨੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਕੀਤੀ। ਇਸਨੇ ਸੂਚੀ 1 ਵਿੱਚ ਗਿਆਰਾਂ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਰੰਤ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਿਆਰਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਗਰੁੱਪ ਬੀ ਦੇ, ਛੇ ਗਰੁੱਪ ਜੀ ਦੇ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਰਾਜਸਥਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਗਰੁੱਪ ਐਚ ਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਨੇ ਜੋ ਦੂਜੀ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਗਰੁੱਪ ਬੀ ਨੌਂ ਗਰੁੱਪ ਜੀ ਤੋਂ ਅਤੇ ਅੱਠ ਰਾਜਸਥਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਗਰੁੱਪ ਐਚ ਤੋਂ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹੀਵੀਂ ਸਕੱਤਰੇਤ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੀ। ਇਸ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ, ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 6 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 1 ਨੰਬਰ 9 'ਤੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 2 ਨੰਬਰ 12 'ਤੇ ਸੀ। ਸੂਚੀ II ਲਈ ਚੁਣੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਟੈਂਡਰਡ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਅਗਲੇ ਤਜਰਬੇ ਦੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਮਿਆਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ। ਫਿਰ ਸੂਚੀ III ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 11 ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਗਰੁੱਪ ਏ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ, ਗਰੁੱਪ ਸੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਗਰੁੱਪ ਈ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਗਰੁੱਪ ਜੀ ਵਿੱਚੋਂ ਛੇ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਚਾਰਨਾ; ਤਿੰਨਾਂ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਚੁਣੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਸਥਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਗਰੁੱਪ ਜੀ ਅਤੇ ਐਚ ਦੇ ਸਨ। ਇਸਦਾ ਕਾਰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 9 ਅਪ੍ਰੈਲ 1951 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਜੀ' ਦੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸੂਚੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਸੂਚੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਦਾ ਰਾਜਸਥਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਰਤੀ ਬੋਰਡ ਨੇ (ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ) ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ 1 ਦੀ 1962 ਦੀ ਰਿੱਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 685-ਡੀ ਵਿੱਚ 29 ਜਨਵਰੀ 1965 ਦਾ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੂਚੀ 1 ਵਿੱਚ ਚੁਣੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ 1 ਸਤੰਬਰ 1951 ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਸੋਲ੍ਹਵੇਂ ਵਿੱਚ ਸਨ। 16 ਅਪ੍ਰੈਲ 1954 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਕੇ' ਦੀ ਇੱਕ ਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਦਖਲ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਇਸ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਬਾਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਕਦਮੇ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ।

ਸਾਰੀਆਂ ਭਾਰਤੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਧਾਰਾ 1951 (1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 61) 29 ਅਕਤੂਬਰ 1951 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਭਾਰਤੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸੰਬੰਧਿਤ। ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 8 ਸਤੰਬਰ 1954 ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ (ਭਰਤੀ) ਨਿਯਮ 1954 ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ (ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਾ ਨਿਯਮ) ਨਿਯਮ 1954, 1954 ਦੇ ਨਿਯਮ 3 (1) (ਡੀ) ਦੇ 1954 ਦੇ ਭਰਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ 'ਵਿਅਕਤੀਆਂ' ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੇਵਾ ਦਾ

ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ। ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਨਿਯਮ 1954 ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ-

"ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਸਾਲ ਉਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ:

ਇਸ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਹੈ ਜੋ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਦਾ ਉਪ ਨਿਯਮ (2) ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ-

"ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ, ਇਸ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਅਤੇ 1954 ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 8 ਸਤੰਬਰ 1954 ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ। 8 ਸਤੰਬਰ, 1954 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ 8 ਸਤੰਬਰ 1954 ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ 'ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ' ਹਰ ਅਧਿਕਾਰੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਹੋਵੇ। 'ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ' ਸੂਚੀ I ਜਾਂ ਸੂਚੀ II ਜਾਂ ਸੂਚੀ III ਤੋਂ ਆਇਆ ਹੈ। ਉਸ ਸੂਚੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵੀ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਯਮ, 1954 ਦੇ ਨਿਯਮ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਿਯਮ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਥੇ ਸੂਚਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ ਨਿਯਮ 5 ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ-

"ਵੰਡ ਦਾ ਸਾਲ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰੇਡੇਸ਼ਨ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਸੇਵਾ (ਰਾਜਾਂ ਤੱਕ ਵਿਸਤਾਰ) ਸਕੀਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਾਰਤੀ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚੀ II ਜਾਂ ਸੂਚੀ III ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤੱਦ ਤਹਿ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਬੰਧਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ।

ਦੇਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਬੇਸ਼ੱਕ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ 'ਐਨ', ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਫਾਰਮੂਲਾ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਸੰਘ ਵੱਲੋਂ ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ 10 ਅਕਤੂਬਰ 1953 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 27/3/52-ਏ ਆਈ ਐਸ (II) ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ-

“ਵੰਡ ਦਾ ਸਾਲ 1951 (ਐਨ 1— ਐਨ 2/2)।

ਜਿੱਥੇ ਐਨ. 24 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ 1 ਸਤੰਬਰ 1951 ਤੱਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ - ਕਾਡਰ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਐਨ 1.. 1 ਸਤੰਬਰ 1951 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 600 ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਪੂਰੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ।

ਐਨ 2..... ਐਨ -ਐਨ 1.

ਉਪਰੋਕਤ ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੰਡ ਦੇ ਸਾਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਗਣਨਾ 1 ਸਤੰਬਰ 1951 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀਨੀਅਰ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਰਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਭਾਰਤੀ ਪੈਮਾਨੇ ਅਤੇ ਜੂਨੀਅਰ ਟਾਈਮ ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹੋਰਾਂ ਲਈ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤਨਖਾਹ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ 300 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿੱਥੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤਨਖਾਹ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਭਾਰਤੀ ਪੈਮਾਨੇ ਦੇ ਪੜਾਅ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪੜਾਅ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਮੁਢਲੀ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ | ਭਾਵ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤਨਖਾਹ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਵਾਧੇ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋਣ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਾਰੇ"।

ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਤੋਂ ਸੂਚੀ 1 ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਾਰਤੀ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸੂਚੀ 1 ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਾਰਤੀ ਬੋਰਡ ਨੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਗਰੁੱਪ ਐਚ ਤੋਂ ਨੰਬਰ 8 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਜੈਡ ਐਸ ਝਾਲਾ ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਗਰੁੱਪ ਜੀ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਕਲ ਲਾਈ ਮਹਿਤਾ ਨੂੰ 9 ਵੇਂ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਇਆ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਲਈ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਰਾਜਸਥਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੂਚੀ 1 ਵਿੱਚ ਚੁਣੇ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਸੀ, ਰਾਜਸਥਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ-ਸੀਨੀਅਰਤਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਨਿਯਮ. ਅੰਤਰ-ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਲੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸੂਚੀ 1 ਵਿਚ ਭਾਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਗਰੁੱਪ ਐਚ ਦਾ ਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਗਰੁੱਪ ਜੀ ਦੇ ਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਐਨ' ਫਾਰਮੂਲਾ 'ਸੀਨੀਅਰਤਾ' ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

13 ਜੁਲਾਈ 1953 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਐਲ' ਦੇ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ, ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਨਾ ਕਿ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। 11 ਅਗਸਤ 1953 ਨੂੰ ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਕੇ ਸੂਚੀ II ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੰਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 1 ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਪੈਰਾ 42 ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਸਕੱਤਰ ਤੋਂ 24 ਅਗਸਤ 1953 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 13/20/51-ਏ ਆਈ ਐਸ (ਏ) ਤੋਂ ਇਸ ਬਿਆਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੈ। ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ - "ਸੂਚੀ II ਦੇ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਅਹੁਦਾ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਨਖਾਹ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ (ਉਸ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸੂਚੀ I ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ) ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਅਤੇ ਤਨਖਾਹ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸੀਮਾ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਮਿਲਣਾ ਸੀ।

ਇਸੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਪੈਰਾ 43 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਨੇ 1 ਅਕਤੂਬਰ 1953 ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ ਡੀ.ਐੱਸ /1082/ਪੀ ਏ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੌਂਪਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰਾਜਸਥਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਮੂਹ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੀ। ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੇ 10/12 ਅਕਤੂਬਰ 1953 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 13/20/51-ਏ ਆਈ ਐਸ (I) ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਹਿੱਸਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 1 ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਪੈਰਾ 44 ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ—'ਉਹ ਵੀ ਜੇ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਮੂਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਉਸ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਗਿਣਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।' ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਭਾਗ 'ਏ' ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਗ 'ਬੀ' ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ - "ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਭਾਗ 'ਬੀ' ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਸੂਰ ਅਤੇ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਹਾਲਾਤ, ਸਾਨੂੰ ਸੂਚੀ II ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸੂਚੀ I ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਵਿਹਾਰ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਅਭਿਆਸ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਲਈ ਗਿਣਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਡਰ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਪੂਰੀ ਮਿਆਦ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਸੇਵਾ ਲਈ ਯੋਗ ਮੰਨੇ ਗਏ ਸਨ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਹੁਦਿਆਂ ਲਈ ਵੀ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸ਼ਰਮ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸੂਚੀ II ਅਫਸਰਾਂ ਨਾਲ ਵੱਖਰਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।" ਫਿਰ 4 ਨਵੰਬਰ 1953 ਦੇ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ ਡੀ.ਐੱਸ /1216/ਪੀ ਏ ਤੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 1 ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਪੈਰਾ 45 ਵਿੱਚ ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚੀ II ਤੋਂ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੇਲ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਇਸ ਫਾਰਮੂਲੇ ਨੂੰ

ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-

“ਵੰਡ ਦਾ ਸਾਲ—1951—(ਐਨ 1 ਪਲੱਸ ਐਨ 2) ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ 1951 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪੂਰੇ ਹੋਏ ਸਾਲ”।

ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ 3 ਦਸੰਬਰ, 1953 ਦੇ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਪੈਰਾ 46 ਵਿੱਚ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-

“ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਪੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਮੈਸੂਰ ਅਤੇ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੂਚੀ II ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਉਸੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸੁਝਾਅ ਨਾਲ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਰਾਜਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀ II ਦੇ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮੰਨੀ ਗਈ ਲੰਬਾਈ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਤੋਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਸੂਚੀ I ਫਾਰਮੂਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸਾਲ ਦੀ ਅੱਧੀ ਗਿਣਤੀ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ। (ਰਾਜਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਕਾਡਰ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸਾਲ ਅਤੇ ਉਸ ਸਾਲ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਸੂਚੀ II ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਸਾਲ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੂਚੀ I ਅਧਿਕਾਰੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਫਾਰਮੂਲੇ ਦਾ ਆਧਾਰ 1946 ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 1955 ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਕਾਡਰ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਚਾਰ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਉਸਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਸਾਲ 1946 ਅਤੇ 2 ਆਈ ਈ 1948 ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਡਰ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਹੀ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੇਣਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਨਾ ਦੇਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਡਰ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸੀਨੀਅਰ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਸਮੁੱਚੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰੋਗੇ ਕਿ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਆਲ-ਇੰਡੀਆ ਸਰਵਿਸ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕਸਾਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਮਹੱਤਵ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਇਸ ਲਈ, ਭਾਗ 'ਬੀ' ਰਾਜਾਂ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੁਣ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਫਾਰਮੂਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮਾਮੂਲੀ ਸੋਧਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲਾ ਸੂਚੀ II ਤੋਂ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਭਿੰਨ ਵਿਹਾਰ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ

ਰਾਜਸਥਾਨ ਤੋਂ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀ-2 ਵਿੱਚੋਂ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ 16 ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ 'ਐਨ' ਫਾਰਮੂਲਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿਵੇਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸੀ. ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਸੰਭਵ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਰੀਆਂ ਭਾਰਤੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕਸਾਰਤਾ ਹੋਵੇ। ਹੁਣ, ਜੇਕਰ 'ਐਨ' ਫਾਰਮੂਲਾ ਦੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਦਖਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਸਾਲ 1940, ਅਪੀਲਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 1941 ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 2 ਤੋਂ 1945 ਤੱਕ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਐਮ. ਜੋ ਕਿ ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੂੰ 11 ਅਗਸਤ 1953 ਦਾ ਪੱਤਰ ਹੈ। ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਫਿਰ 25 ਜਨਵਰੀ 1954 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ ਡੀ ਐਸ /160/ਪੀ ਏ ਨਾਲ, ਜਿਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚੋਂ ਸੇਲ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਭੇਜੀ ਗਈ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਥੱਲੇ ਦੱਬਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ' ਫਾਰਮੂਲਾ, ਪਰ ਅੱਖਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਅਨੁਬੰਧ 'ਐਨ' ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦਾ ਸਾਲ ਵੰਡ 1941 ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 1 1942 ਦਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 2 ਦਾ 1946 ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਸਕੱਤਰ ਨੇ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 1954 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ 'ਓ' ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ- "ਅਸੀਂ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸੂਚੀ II ਅਤੇ III ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਫਾਰਮੂਲੇ ਨੂੰ ਮੱਧ ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਯੂਨੀਅਨ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਝਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। . ਦੂਜੇ ਭਾਗ 'ਬੀ' ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਵਿੰਧਿਆ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਸੂਚੀ II ਅਤੇ III ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਉਸੇ ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ I ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੱਧ ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਪੈਪਸੂ ਰਾਜਸਥਾਨ ਲਈ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਫਾਰਮੂਲੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣਗੇ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਫਾਰਮੂਲਾ ਜੋ ਸੂਚੀ II ਅਤੇ ਸੂਚੀ III ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਰਾਜਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਹੋਵਾਂਗਾ ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਤਮ ਵਿਚਾਰ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।' ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ, ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੇ ਸੂਚੀ II ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਲਈ ਥੱਲੇ ਦੱਬਿਆ 'ਐਨ' ਫਾਰਮੂਲੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਰਕਾਰ 14 ਮਈ 1954 ਦੇ ਪੱਤਰ ਨੰ ਡੀਐਸ /262/ਪੀ ਏ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 1 ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਪੈਰਾ 51 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 1 ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਪੈਰਾ 55 ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਹਿੱਸਾ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ- ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਉਪ-ਮੰਡਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰ ਸਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਕੁਲੈਕਟਰਾਂ ਜਾਂ ਇਵੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ- ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਸੇਵਾ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਹੁਣ ਕਾਡਰ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ, ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੋਣ

ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: -

(ਏ) ਸੂਚੀ II ਅਫਸਰ ਜੋ ਵੰਡ ਦੇ ਉਪ-ਸਾਲ ਹਨ। ਭਾਰਤੀ 1951- (ਐਨ 1 ਪਲੱਸ ਐਨ 2) ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਸੇਵਾ ਮਿਤੀ, ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਜਸਥਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ 2 ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਸਾਮੀਆਂ।

(ਬੀ) ਉਹਨਾਂ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ II ਜੋ ਰਾਜਸਥਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਮੰਡਲ ਅਫਸਰਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਹਨ। ਖਰੜਾ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ (ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤੀ) ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਅਨੁਛੇਦ 3 (3) (ਬੀ) ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।'

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਫਿਰ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਦਲ ਲਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਥੱਲੇ ਦੱਬਿਆ 'ਐਨ' ਫਾਰਮੂਲਾ ਸੂਚੀ II ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜੋ ਰਾਜਸਥਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਗਰੁੱਪ ਏ ਤੋਂ ਜੀ ਤੱਕ ਆਏ ਹਨ, ਪਰ ਬਾਕੀ ਛੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਤਿੰਨ ਦੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਦਖਲ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਰਾਜਸਥਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਗਰੁੱਪ ਐੱਚ ਤੋਂ ਆਏ ਹਨ, ਖਰੜਾ ਦੇ ਨਿਯਮ 3(3) (ਬੀ) ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਯਮ. ਉਹ ਖਰੜਾ ਨਿਯਮ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ।—'ਜਿੱਥੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭਰਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 8 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਰੱਕੀ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਜੂਨੀਅਰ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਸਾਲ - ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਫਸਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੇਵਾ ਜੋ ਸਾਬਕਾ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸੀਨੀਅਰ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ' ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਸਾਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ 13 ਜੁਲਾਈ 1953 ਦੇ ਪੱਤਰ 'ਐਲ' ਵਿਚ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ 'ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਨਿਯੁਕਤੀ 'ਤੇ, ਸੂਚੀ II ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਨਾ ਕਿ ਤਰੱਕੀ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ।' ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸੁਝਾਅ ਦਾ ਫਿਰ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਥੱਲੇ ਦੱਬਿਆ 'ਐਨ' ਫਾਰਮੂਲਾ ਸੂਚੀ II ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਖਰੜਾ ਨਿਯਮ 3. (3) (ਬੀ), ਪਦਉੱਨਤ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਸਮੇਤ ਬਾਕੀ ਛੇ ਅਫਸਰਾਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਪੀ' ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਕੋਈ ਮਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ- "ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਅੰਤਰ-ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ. ਰਾਜਸਥਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਉਹਨਾਂ ਸਮੂਹਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਕੁਝ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਬਣੀ ਕਿ ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਜਿਸ ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, II ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਨੈ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਰਥਾਤ, ਸੂਚੀ I ਫਾਰਮੂਲੇ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਕਾਡਰ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਗਠਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ 1/2

ਦਾ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਰਾਜਸਥਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਸੇਵਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਸਲ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਸੂਚੀ II ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਜਸਥਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਗਰੁੱਪ ਏ ਤੋਂ ਜੀ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਸੂਚੀ II ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਜਸਥਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਗਰੁੱਪ ਐੱਚ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਸ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕੁਲੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।' ਦੇ ਪੈਰਾ 53 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 1 ਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਤਕਰੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸੂਚੀ II ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਥੱਲੇ ਦੱਬਿਆ 'ਐਨ' ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੀ ਇਕਸਾਰ ਅਰਜ਼ੀ ਉੱਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ (ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ) ਰੱਖੇਗੀ। ਰਾਜਸਥਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਕੁਲੈਕਟਰਾਂ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਵਾਬ 11 ਨਵੰਬਰ 1964 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਓ ਐਸ ਮਾਰਵਾਹ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 'ਚੋਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨੂੰ ਰਾਜਸਥਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 19 ਨਵੰਬਰ 1954 ਦੀ ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੂਚਨੀਫਿਮੁਕਦਮੇਨ, ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਕਿਊ', ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਦਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਥੱਲੇ ਦੱਬਿਆ 'ਐਨ' ਫਾਰਮੂਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਅਗਲੇ ਛੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਦਖਲ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਖਰੜਾ ਨਿਯਮ 3 (3) (ਬੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਗ੍ਰੇਡੇਸ਼ਨ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਸਾਲ 1947 ਅਤੇ ਦੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ 1947 1/2 ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਥੱਲੇ ਦੱਬਿਆ 'ਐਨ' ਫਾਰਮੂਲੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਖਰੜਾ ਨਿਯਮ 3 (3) (ਬੀ) ਨੂੰ ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਫਾਰਮੂਲਾ ਅਤੇ ਖਰੜਾ ਨਿਯਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ 8 ਅਪ੍ਰੈਲ 1954 ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੂਚੀ II ਅਫਸਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਨੀਫਿਮੁਕਦਮੇਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵੰਡ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ, ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਕਿਊ' 'ਤੇ। ਨਵੰਬਰ 19 1954. ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਵੀ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਈ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ। ਕਾਫੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਅਤੇ ਯਾਦ-ਦਹਾਨੀਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਹੁੰਗਾਰਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ 1 ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਪੈਰਾ 57 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਵੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਲਤ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੂਚਨਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਮੁਕਦਮੇ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਪੈਰੇ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਓਐਸ ਮਾਰਵਾਹ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਤਕਾਲੀ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਸੂਚਨਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਤਤਕਾਲੀ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣਾ ਅਹੁਦਾ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਇੱਕ

ਹੋਰ ਸੱਜਣ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਾਜਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਚੋੜ 'ਆਰ' ਹੈ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੈਪਸੂ, ਸੌਰਾਸ਼ਟਰ, ਮੈਸੂਰ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀ। ਲਈ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਸੂਚੀ ॥ ਲਈ ਵੀ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਸੂਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਏਕੀਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ: ਰਾਜ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਦੂਜੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਫਾਰਮੂਲਾ। ਅਤੇ ॥ ਦੋਵਾਂ ਸੂਚੀਆਂ ਲਈ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਭਾਗੀ ਕਮੇਟੀ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਦਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਪਟਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੂਚੀ-2 ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਵੱਡੀ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਸਥਾਈ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਨੇ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲ ਲਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਮਗਰੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੂਚਨਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਸੂਚਨਾ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਐਸ' ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ ਜੋ ਕਿ 9 ਦਸੰਬਰ 1957 ਨੂੰ ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਦੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਹੈ। ਸੇਵਾ। ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ) ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੂਚਨਾ ਸਿੱਖਿਆਦਾਇਕ ਹੈ। ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ- "ਸੂਚੀ। ਦੇ ਅਫਸਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਫਾਰਮੂਲਾ ਵੀ, ਜਿਸ ਨੇ 600 ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਭਾਰ ਅਤੇ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਲਈ ਅੱਧਾ ਭਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। 600 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ, ਭਾਵੇਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਸੇਵਾ ਗਜ਼ਟਿਡ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਗਜ਼ਟਿਡ, ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਜਾਂ ਕਲੈਰੀਕਲ ਸੀ, ਉਸੇ ਯੂਨਿਟ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ-ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਜੂਨੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਦੁਆਰਾ ਸੀਨੀਅਰਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਧੀਨ ਦਰਜੇ. ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਸੇ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਅਫਸਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਉਸੇ ਯੂਨਿਟ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਅੰਤਰ-ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਯੋਗ ਸਮਝੇ ਜਾਂਦੇ ਅਫਸਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ, ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦਾ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

.....

ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਅਫਸਰਾਂ, ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਭਰਤੀਆਂ, ਪਦਉੱਨਤ ਅਫਸਰਾਂ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਰਾਜਾਂ ਤੋਂ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਫਸਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹਿੱਸੇ 'ਏ' ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਭਾਗ 'ਬੀ' ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਮੈਸੂਰ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਲੀਨ ਇਕਾਈਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸੂਚੀ ॥ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਸਾਲ ਉਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਸੂਚੀ। ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਵੱਖਰੀ ਸਮਝ 'ਤੇ ਕਿ ਅੰਤਰ-ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਮੈਸੂਰ ਸਿਵਲ ਲਿਸਟ ਵਿੱਚ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਨਹੀਂ

ਹੋਵੇਗੀ ਪੈਪਸੂ ਸੂਚੀ ॥ ਵਿੱਚ ਅਫਸਰਾਂ ਨਾਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਸੂਚੀ । ਅਫਸਰ ਪਰ ਸ਼ਾਇਦ ਰਾਜਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਘੱਟ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਸੂਚੀ ॥ ਵਿੱਚ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਲਗਭਗ ਦੁੱਗਣੀ ਸੀ। ਸੂਚੀ । ਵਿੱਚ ਨੰਬਰ। ਪੈਪਸੂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੂਚੀ ॥ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੌਰਾਸ਼ਟਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਿਟ ॥ ਅਫਸਰਾਂ ਲਈ ਸੂਚੀ । ਫਾਰਮੂਲਾ ਅਤੇ ਸੂਚੀ ॥ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਲਈ ਸੂਚੀ ॥ ਫਾਰਮੂਲਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਮੱਧ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਹੱਲ ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ (ਨਿਯਮ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ) ਨਿਯਮ 8 ਸਤੰਬਰ, 1954 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਸਾਲ ਉਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਯਮ 8 ਸਤੰਬਰ 1954 ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ। ਇਕ ਹੋਰ ਨਿਯਮ ਜੋ ਸਾਡੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਤੁਰੰਤ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ, ਨਿਯਮ 5 ਹੈ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੰਡ ਦਾ ਸਾਲ ਅਤੇ ਗ੍ਰੇਡੇਸ਼ਨ ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਰਤੀ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚੀ ॥ ਜਾਂ ਸੂਚੀ ॥ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ (ਰਾਜਾਂ ਤੱਕ ਵਿਸਤਾਰ) ਯੋਜਨਾ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਬੰਧਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ ਤਤਕਾਲਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਇਹ ਨਿਯਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ- ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ (ਸੂਚੀ ॥ ਅਫਸਰਾਂ) ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਇਕ ਫਾਰਮੂਲਾ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਹ "ਥੱਲੇ ਦੱਬਿਆ 'ਐਨ' ਫਾਰਮੂਲਾ ਅਤੇ ਖਰੜਾ ਨਿਯਮ 3(3) (ਬੀ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ-" ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ (ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਦਸਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੂਚੀ ॥ ਵਿੱਚ ਛੇ ਅਫਸਰਾਂ) ਨਾਲ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਜ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਤਰੱਕੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ। ਇਹ ਸੂਚਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ 8 ਸਤੰਬਰ, 1954 ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸੂਚੀ ॥ ਦੇ 10 ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਗਰੁੱਪ ਐਚ ਦੇ ਛੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਹੁਲਾਰਾ ਮਿਲਣਾ ਸੀ, ਜੋ ਸਿਰਫ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਉਪ-ਮੰਡਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਨ ਅਤੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਫਾਰਮੂਲਾ ਲੱਭਣਾ ਪਿਆ।

ਉਹ ਉਸੇ ਫਾਰਮੂਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਨ ਜੋ ਸੂਚੀ-1 ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਵੀ ਸੂਚੀ ॥ ਅਤੇ ॥ ਦੇ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚੀ । ਅਫਸਰਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਭਾਗ 'ਬੀ' ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਲੀਹਾਂ 'ਤੇ ਸੂਚੀ ॥ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਉਦਾਰ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਦੂਰ, ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਉਦਾਰ ਫਾਰਮੂਲਾ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੂਚਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਪੱਤਰ-ਵਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ

ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਕਿ 10 ਅਫਸਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਥੱਲੇ ਦੱਬਿਆ 'ਐਨ' ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਭਾਗ 'ਬੀ' ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਮਾਇਤੀਆਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਨੁਕਸਾਨ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3 (3) (ਬੀ)। ਤਿੰਨ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਥੱਲੇ ਦੱਬਿਆ 'ਐਨ' ਫਾਰਮੂਲੇ ਦਾ ਲਾਭ ਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਹਿੰਮਤ ਸਿੰਘ (ਦਖਲਕਾਰ) ਸ਼੍ਰੀ ਕੇਪੀਯੂ ਮੈਨਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਚਤੁਰਵੇਦੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ 1) ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਨਿਵਾਸ ਹਵਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਚੌਧਰੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ 1) ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਚਲੇ ਗਏ ਹੋਣਗੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ 2) ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਇੱਛਤ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸਾਰਥਿਕ ਉਪ-ਮੰਡਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਰੁੱਪ ਐੱਚ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। -ਵਿਭਾਗੀ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਸਬ-ਸਟੈਂਟਿਵ ਕੁਲੈਕਟਰਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਜਾਣ ਤੋਂ, ਬਾਕੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਸਥਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਗਰੁੱਪ ਐੱਚ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ, ਗਰੁੱਪ ਜੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਠੋਸ ਕੁਲੈਕਟਰ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਉਪ ਮੰਡਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਸ਼੍ਰੀ ਜੈੱਡ ਐਸ ਝਾਲਾ ਜੋ ਐੱਚ ਗਰੁੱਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਬ-ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਅਫਸਰ ਸਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਕਲ ਲਾਈ ਮਹਿਤਾ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਚਲੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੀ ਗਰੁੱਪ (ਆਈ ਈ ਇੱਕ ਠੋਸ ਕੁਲੈਕਟਰ) ਵਿੱਚ ਸਨ। ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਗਰੁੱਪ ਐੱਚ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਗਰੁੱਪ ਜੀ ਦੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੂਚੀ I ਦੇ ਅਫਸਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿ ਕਿਉਂ ਸੂਚੀ II ਦੇ ਅਫਸਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹੇਠਲੇ ਤਬਕੇ ਦੇ ਅਫਸਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉੱਚ ਸਮੂਹ ਦੇ ਅਫਸਰਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਜਾਣ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਵੀ ਮਿਸਾਲਾਂ ਹਨ। ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਸ਼੍ਰੀ ਐਮ ਯੂ ਮੈਨਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਜੇ ਐਮ ਕੁੰਜਰੂ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਕੰਵਰ ਬਹਾਦੁਰ ਸਾਰੇ ਗਰੁੱਪ ਜੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸ਼੍ਰੀ ਬੀ ਐਸ ਮਹਿਤਾ (ਸੂਚੀ I) ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਦੌਲਤ ਸਿੰਘ (ਸੂਚੀ II) ਦੋਵਾਂ ਦਫਤਰਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਗਏ ਜੋ ਕਿ ਗਰੁੱਪ ਬੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ। ਕੁਲੈਕਟਰਾਂ ਦਾ ਦਰਜੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਰਜੇ ਦੇ ਦੋ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਫਸਰਾਂ ਨੇ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਅਸਲ ਕੁਲੈਕਟਰਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਛਾਲ ਨਹੀਂ ਮੰਗ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ-ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨੂੰ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਾਣਾਵਤ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਜਸਥਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ- ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, 'ਐਨ' ਫਾਰਮੂਲੇ ਨੇ ਅੰਤਰ-ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਕੁੱਲ ਲੰਬਾਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਲਰਕ, ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਗਜ਼ਟਿਡ ਦਰਜੇ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ - ਉਹ ਸੇਵਾ ਜੋ ਕਿ ਰਾਜਸਥਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਯੂਨਿਟ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਜਾਂ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਗਿਣੀ ਜਾਂਦੀ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਸੂਚੀ I ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚੀ II ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਦਰਜੇ ਦੇਣਗੇ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੂਚੀ

॥ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੂਚੀ 1 ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਚਲੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਐਨ' ਫਾਰਮੂਲਾ ਅਤੇ ਥੱਲੇ ਦੱਬਿਆ 'ਐਨ' ਫਾਰਮੂਲਾ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਅੰਤਰ-ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਸੂਚੀ 1 ਅਤੇ ਸੂਚੀ ॥ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ. ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, 'ਐਨ' ਫਾਰਮੂਲੇ ਅਤੇ ਥੱਲੇ ਦੱਬਿਆ 'ਐਨ' ਫਾਰਮੂਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅੰਤਰ ਇੰਨਾ ਮਾਮੂਲੀ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦੀ ਕੁੱਲ ਲੰਬਾਈ ਲਈ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕਾਰਕ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।" ਫਿਰ ਉਹ 'ਐਨ' ਫਾਰਮੂਲੇ ਅਤੇ ਥੱਲੇ ਦੱਬਿਆ 'ਐਨ' ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ- "ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਕਿ ਇਹੀ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ? ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਘਿਰੇ ਤਿੰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਭਾਵੇਂ ਉਹ (ਉਪ-ਮੰਡਲ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਦਰਜੇ ਵਾਲੇ) ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਦਰਜੇ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਚਲੇ ਗਏ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼੍ਰੀ ਹਿੰਮਤ ਸਿੰਘ (ਦਖਲ ਦੇਣ ਵਾਲੇ) ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ ਕੇ ਚਤੁਰਵੇਦੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ 1) ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੀ ਸੋਧੀ ਹੋਈ 1941 ਅਤੇ 1942 ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਾਫ਼ੀ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀ ਚੌਧਰੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ 2) ਸਿਰਫ਼ 1 1/2 ਸਾਲ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਹਿੰਮਤ ਸਿੰਘ (ਦਖਲਕਾਰ) ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਚਤੁਰਵੇਦੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ 1) ਨੂੰ ਐਚ ਗਰੁੱਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਰਹੇ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਸਨ।

ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੈਰਿਟ ਦੁਆਰਾ ਚੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗਰੁੱਪ ਐੱਚ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 1941 ਦਾ ਵੰਡ ਸਾਲ 1942 ਦਾ ਵੰਡ ਸਾਲ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 2 ਨੂੰ 1946 ਦਾ ਵੰਡ ਸਾਲ ਦਿਓ, ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਦਾ ਇਹ ਸੂਚਨਾ ਇੱਕ ਕਵਰਿੰਗ ਲੈਟਰ ਦੇ ਨਾਲ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ 9 ਦਸੰਬਰ 1957 ਦਾ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਐੱਸ' ਹੈ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਵਿੱਚ 20 ਦਸੰਬਰ 1961 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਅਨੁਸੂਚੀ 'V' ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ-"ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਮੈਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। 'ਐਨ' ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਸੂਚੀ ॥/III ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਸਟੀਕ ਫਾਰਮੂਲਾ ਵਿਕਸਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਮੁਕਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਬੰਧਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀ ॥/III ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਵੀ ਆਧਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਅਡਹਾਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ (ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦਾ ਨਿਯਮ) ਨਿਯਮ, 1954 ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 4 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਸਿਰਫ਼ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ 'ਐਨ' ਅਤੇ ਥੱਲੇ ਦੱਬਿਆ 'ਐਨ' ਫਾਰਮੂਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 1954 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਦੱਤ ਦੇ ਡੀਓ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 12/36/53-ਏਆਈਐਸ (ਆਈ) ਵਿੱਚ ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ

ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਥੱਲੇ ਦੱਬਿਆ 'ਐਨ' ਫਾਰਮੂਲੇ ਵਿਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨੇ 14 ਮਈ 1954 ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਬੀ.ਜੀ. ਰਾਓ ਦੇ ਡੀਓ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ ਡੀ ਐਸ/262/ਪੀ ਏ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਖੁਦ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਨੱਥੀ ਹੈ। ਇਹ 19 ਜੂਨ, 1954 ਨੂੰ ਹੋਈ ਮੁਲਾਕਾਤ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦਰਮਿਆਨ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦਾ ਆਧਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਇੱਕ ਸੂਚਨਾ (ਕਾਪੀ ਨੱਥੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਲਾਕਾਤ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 26/27 ਜੁਲਾਈ 1954 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਦੱਤ ਦੇ ਡੀ.ਓ. ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ 30 ਜੁਲਾਈ 1954 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਓ ਦੇ ਡੀ.ਓ. ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਹਿਮਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਅਫਸੋਸਜਨਕ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਥੱਲੇ ਦੱਬਿਆ 'ਐਨ' ਫਾਰਮੂਲੇ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਫੀਲਡ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 3 (3) (ਬੀ) ibid ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੰਡਨਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਅਫਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਿਯਮ 3(3) (ਬੀ) ਸਿਰਫ ਰਾਜ ਸੇਵਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਮੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੂਚੀ II ਦੇ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਤਰੱਕੀ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਗਲਤ ਸੀ। ਉਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ. ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਰਤੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਾਜ ਸੇਵਾ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਵਜੋਂ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਨਿਯਮ 3 (3) ਦੇ ਸਮਾਨਤਾ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। (ਬੀ) ਇਸ ਲਈ, ਸੂਚੀ II ਅਫਸਰਾਂ ਲਈ ਇਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਤੱਦ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ

ਅਜਿਹੇ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ। ਜਵਾਬ ਅਧੀਨ ਤੁਹਾਡੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਸੂਚਨਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਗਰੁੱਪ ਐਚ ਦੇ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚੀ II ਦੇ ਦੂਜੇ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਫਾਰਮੂਲੇ ਦਾ ਲਾਭ ਨਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਵਿਤਕਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੂਚੀ II ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਸੂਚੀ II ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਬਲਕਿ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਕਸਾਰ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿਕਸਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸਿਧਾਂਤ ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 5 ibid ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਹਰ ਇੱਕ ਮੁਕਦਮੇ ਤੱਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਾਗ 'ਬੀ' ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਡਰਾਂ ਨੂੰ ਗਠਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਹਿਤ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਲੱਭਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸੀ ਕਿ ਹਰ ਵਿਰਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਕੀ ਵਾਜਬ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮੂਹ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅੰਤਮ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਬਦਲਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਪੈਰਿਆਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਾਲ ਜੇੜਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 2 ਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਹੀ ਮਾਮਲੇ ਮੁੜ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਸੂਚੀ II 'ਐਨ' ਫਾਰਮੂਲੇ ਤੋਂ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਸ ਫਾਰਮੂਲੇ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਸੋਧ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਹਿਮਤੀ ਬਣੀ ਕਿ ਥੱਲੇ ਦੱਬਿਆ 'ਐਨ' ਫਾਰਮੂਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਸੂਚੀ ਦੇ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਆਪਸੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਜੋ ਰਾਜਸਥਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਮੂਹਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਹੁਦਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ। ਇਸ ਲਈ ਭਾਵੇਂ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਪਾਉਣ 'ਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਸੂਚੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੱਕ ਥੱਲੇ ਦੱਬਿਆ 'ਐਨ' ਫਾਰਮੂਲੇ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਖਰੜਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। ਨਿਯਮ 3 (3) (ਬੀ) ਦੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਦਖਲਕਰਤਾ ਸਮੇਤ ਬਾਕੀ ਛੇ ਨੂੰ। ਆਖਰਕਾਰ, ਜਦੋਂ ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਮੁਕਦਮੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਥੱਲੇ ਦੱਬਿਆ 'ਐਨ' ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵੇਲੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ 16 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸੀ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਅੰਡਰ ਸੈਕਟਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਓ.ਐੱਸ. ਮਾਰਵਾਹ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੱਤਰ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਨਾਲ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ (ਰਾਜਾਂ ਤੱਕ ਵਿਸਤਾਰ) ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 'ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਮਿਆਰ ਵੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਭਰਤੀ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਭਿੰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਹ ਹੈ। ਕਾਰਕ ਜੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਆਧਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 'ਐਨ' ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਆਰਜ਼ੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵਿਗਾੜਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈਆਂ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਗਠਿਤ ਸੇਵਾ ਲਈ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ 'ਐਨ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਫਾਰਮੂਲਾ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕਿ ਸੂਚੀ II ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਵੱਖਰਾ ਵਿਵਹਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 'ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੁਝਾਅ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਥੱਲੇ ਦੱਬਿਆ 'ਐਨ' ਫਾਰਮੂਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਤਸਵੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਦੇ

ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਡੇਟਾ ਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਘੋਖ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਅਜੀਬ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਬੜੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਦੂਜੀਆਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੇ ਥੱਲੇ ਦੱਬਿਆ 'ਐਨ' ਫਾਰਮੂਲੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਫਿਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵਿਤਕਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਸਥਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੋਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਸੁਝਾਅ 'ਤੇ, ਸਰਕਾਰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੁਝਾਅ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਮੁਕਦਮੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕੁਸ਼ਲ ਕੰਮਕਾਜ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਤਰਕਸੰਗਤ, ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ ਸਨ। ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਜਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਤਾਇਨਾਤ ਅਧਿਕਾਰੀ।'

ਅੱਗੇ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਮੁਕਦਮੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਗੜ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਫਿਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੂਚੀ-2 ਵਿਚਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸਟੀਕ ਫਾਰਮੂਲਾ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਮੁਕਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਬੰਧਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਸੂਚੀ II ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਵੀ ਆਧਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ (ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦਾ ਨਿਯਮ) ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਨਿਯਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਅਜੀਬ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ। ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਜਸਥਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਸੇਵਾ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਤੇ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਚੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਕਾਡਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਐਨਕੇਡਰ ਦੀ ਅਸਾਮੀ ਨਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀ II ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਫਾਰਮੂਲੇ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਮੰਤਰੀ ਦੇ. ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਤੱਦ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ

ਨੂੰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸੂਚੀ II ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 (ਭਾਰਤ ਸੰਘ) ਨੇ ਜਵਾਬੀ 2 (ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ) ਨੂੰ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸੂਚੀ 1 ਦਾ ਫਾਰਮੂਲਾ ਸੂਚੀ II ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਭਾਰਤੀ ਬਾਰੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਹੀ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਸਮੇਤ ਸੂਚੀ II ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੀ ਭਾਰਤੀ ਦੇ ਕੋਟੇ ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ 29 ਜਨਵਰੀ 1965 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੂਚੀ-2 ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਿੱਧੀ ਭਾਰਤੀ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਗਲਾ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ (ਨਿਯਮ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ) ਨਿਯਮ 1954 ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਤੱਦ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੰਡ ਦਾ ਸਾਲ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਸਥਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਗਰੁੱਪਿੰਗ ਮਨਮਾਨੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਗਰੁੱਪਿੰਗ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ ਅਤੇ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਤਜਰਬੇ, ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੂਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ. ਇਸ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਸਥਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜਸਥਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਮੂਹਿਕਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਲਈ ਨਹੀਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਾਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬੋਰਡ. ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੂਚੀ II ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਰਾਜਸਥਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਮੂਹ ਨੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਐਚ ਗਰੁੱਪ ਦੇ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸੀਮਤ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੋ ਉਪ-ਮੰਡਲ ਅਫਸਰ ਦੇ ਦਰਜੇ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਸਨ। ਏ ਤੋਂ ਜੀ ਸਮੂਹਾਂ ਦੇ ਅਫਸਰਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਅਗਲੀ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੂਚੀ I ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਸਤੂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ 'ਐਨ' ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੂਚੀ II ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਮਰੱਥਾ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ, ਤੱਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਖਰੜਾ ਨਿਯਮ 3(3) (ਬੀ) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰਲੇ ਦਸ ਸੂਚੀ II ਅਫਸਰਾਂ ਲਈ ਥੱਲੇ ਦੱਬਿਆ 'ਐਨ' ਫਾਰਮੂਲਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਮਨਮਾਨੀ ਵਿਤਕਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਤਰਕਸੰਗਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ

ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਲਈ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਬਣੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਨਾ ਸਕਣ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਵਾਦ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਨਿਯਮ 3 (2) ਅਤੇ ਨਿਯਮ 4 (2) ਹੈ ਜਾਂ 1954 ਦੇ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁਕਦਮੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਨਿਯਮ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਨਿਯਮ 3 (2) ਅਤੇ 4 (2) 1954 ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅਫਸਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਿਯਮ 8 ਸਤੰਬਰ 1954 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਏ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 8 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1954 ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮ 3 (2) ਅਤੇ ਨਿਯਮ 4 (2) ਦੇ ਅਰਥ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ 'ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ' ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਉਹ ਨਿਯਮ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੰਡ ਸਾਲ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਨਿਯਮ 5 ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੂਚੀ II ਦੇ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਜੇਕਰ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਕਰਕੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ 8 ਸਤੰਬਰ 1954 ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੂਚੀ II ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਮੁਕਦਮੇ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ 4 (2) ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਨਿਯਮ 5, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚੋਂ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਮੂਹ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਅਤੇ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਪਹੁੰਚ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 3(2) ਅਤੇ 4(2) ਹੀ ਉਹ ਨਿਯਮ ਹਨ ਜੋ 8 ਸਤੰਬਰ 1954 ਨੂੰ 'ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ' ਅਫਸਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਯਮ 5 ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। II ਸਤੰਬਰ 8, 1954 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਵੰਡ ਦੇ ਸਾਲ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਤੱਦ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਵੀ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁਕਦਮੇ 'ਤੇ ਨਿਯਮ 5 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਨਿਯਮ 5(2) ਅਤੇ ਨਿਯਮ 4(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਰੇਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਸਾਲ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ 8 ਸਤੰਬਰ 1954 ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਸਾਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਤੇ 8 ਸਤੰਬਰ 1954 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲਾਗੂ ਸਨ, ਉਹ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਹਦਾਇਤਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵੰਡ ਦਾ ਸਾਲ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀ II ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ 'ਐਨ' ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਿਤਕਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲ ਪੜਤਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਭਰਤੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਉਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ

ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਲਈ ਚੋਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਰਤੀ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਨ ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਅਪ੍ਰੈਲ 9 1951 ਦੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਗਜ਼ਟ, ਅਨੁਸੂਚੀ, 'ਐਫ' ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਰਾਜਸਥਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਮੂਹਿਕਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਅੱਧੇ-ਦਿਲੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨੂੰ 1951 ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਮੇਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਰਾਣਾਵਤ ਜੇ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਵਾਲੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਇਸ ਧੜੇਬੰਦੀ 'ਤੇ ਸਵਾਲੀਆ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 9 ਅਪ੍ਰੈਲ 1951 ਦੀ ਸੂਚਨੀਫਿਮੁਕਦਮੇਨ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਜਸਥਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਗਰੁੱਪਿੰਗ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਇਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ 'ਐਨ' ਫਾਰਮੂਲੇ ਤੋਂ ਵਜ਼ਨਦਾਰ 'ਐਨ' ਵਿੱਚ ਭਟਕਣਾ। ਫਾਰਮੂਲਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਥੱਲੇ ਦੱਬਿਆ 'ਐਨ' ਫਾਰਮੂਲੇ ਨੂੰ ਸੂਚੀ II ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਖਰੜਾ ਨਿਯਮ 3 (3) (ਬੀ) ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਛੇ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਅਤੇ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਸਕੱਤਰ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਇਸ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਥੱਲੇ ਦੱਬਿਆ 'ਐਨ' ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਖਰੜਾ ਨਿਯਮ 3 (3) (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਲਈ ਦੋਵਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਸੀ। ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਗ੍ਰਹਿ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਖਰੜਾ ਨਿਯਮ 3 (3) (ਬੀ) ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਖਰੜਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵੰਡ ਦੇ ਸਾਲ ਅਤੇ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਖਰੜਾ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇਸ ਸਧਾਰਨ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਰੜਾ ਨਿਯਮ 3 (3) (ਬੀ) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸ ਖਰੜਾ ਨਿਯਮ ਦੇ ਛੋਟੇ ਵਰਣਨਾਤਮਕ ਸੰਖਿਆ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ ਸਹੂਲਤ ਹੈ ਕਿ ਖਰੜਾ ਨਿਯਮ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਉਹ ਅਧਾਰ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੀ ਵੰਡ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਸਾਲ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ 'ਤੇ ਕੁਝ ਨਾ ਬਦਲੇ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸੰਖੇਪ ਅਤੇ ਸਰਲ ਹੈ। ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ, ਦੱਖਣੀ ਰੇਲਵੇ ਬਨਾਮ ਰੰਗਾਚਾਰੀ (1) ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਗਵਾਈ ਨੇ ਦੱਖਿਆ ਕਿ 16(1) ਅਤੇ (2) ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 14 ਦੁਆਰਾ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਕਾਨੂੰਨ 1 ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 15 (1) ਦੁਆਰਾ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਭੇਦਭਾਵ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਗਾਰੰਟੀ ਦੇ ਇੱਕੋ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਉਪਬੰਧ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਪੂਰਕ ਹਨ। ਇਸ ਨਿਰੀਖਣ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਰਤੀ ਬੋਰਡ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਲਈ ਤਿੰਨ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇੰਟਰਵਿਊ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਜਾਂ ਅੰਤਰ-ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਚੁਣੇ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਰਾਜਸਥਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਅੰਤਰ

ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਵਿੱਚ ਸਮੂਹਿਕਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ 10 ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਥੱਲੇ ਦੱਬਿਆ 'ਐਨ' ਫਾਰਮੂਲਾ ਅਜੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡ ਦੇ ਸਾਲ ਅਤੇ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਵਿਤਕਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 'ਐਨ' ਫਾਰਮੂਲੇ ਜਾਂ ਥੱਲੇ ਦੱਬਿਆ 'ਐਨ' ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਖਰੜਾ ਨਿਯਮ 3(3) (ਬੀ) ਵਿੱਚ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਰਤੀ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਚੋਣ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਚੁਣੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਅਗਲੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦੇ ਪਾਏ ਗਏ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜਸਥਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੂਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਨ ਅਤੇ ਉੱਚ ਸਮੂਹਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਮੈਂਬਰ ਵੀ ਸੂਚੀ-2 ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਚੁਣੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਅਧਾਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਰਤੀ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ) ਇਸਦੀ ਚੋਣ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਅਗਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਉਸੇ ਅਧਾਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ 10 ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵੰਡ ਅਤੇ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਸਾਲ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਥੱਲੇ ਦੱਬਿਆ 'ਐਨ' ਫਾਰਮੂਲੇ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਕੀ ਛੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵੱਖਰਾ ਆਧਾਰ ਖਰੜਾ ਨਿਯਮ 3 ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। (3) (ਬੀ) ਸਾਲ 1942 ਦੇ ਥੱਲੇ ਦੱਬਿਆ 'ਐਨ' ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 1 ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨੂੰ 1 ਸਾਲ 1947 ਤੱਕ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 2 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਾਲ 1946 ਤੋਂ 1947 ਤੱਕ ਘਟਾ ਕੇ 1 ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਤਕਰੇ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰਕਸੰਗਤ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਇਸ ਵਿਤਕਰੇ ਦਾ ਇਸ ਵਿਤਕਰੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਤੂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਵਿਤਕਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ 'ਤੇ ਵਿਤਕਰੇ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 16(1) ਦੀ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਦੀ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਹੈ।

ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ 'ਐਨ' ਫਾਰਮੂਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ। ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸੂਚੀ II ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਥੱਲੇ ਦੱਬਿਆ 'ਐਨ' ਫਾਰਮੂਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਆਪਣੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ। ਇਹ ਸ਼ਰੀ ਕੇ ਐਸ ਸੁਬਰਾਮਨੀਅਨ ਆਈ.ਸੀ.ਐਸ. ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਾਏ ਦੇ ਪੈਰਾ 197 ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਸੂਚਨਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਅੰਸ਼ਾਂ ਦਾ ਉੱਪਰ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ

ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਐੱਸ' ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਾ ਪਵੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਥੱਲੇ ਦੱਬਿਆ 'ਐਨ' ਫਾਰਮੂਲੇ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 8 ਅਪ੍ਰੈਲ 1954 ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਉਪ-ਮੰਡਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਦਸ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਅਸਾਮੀਆਂ ਭਾਵ ਕੁਲੈਕਟਰਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਸਨ। ਇਹ ਇਕੋ ਇਕ ਕਾਰਨ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸੂਚੀ ॥ ਵਿਚ ਇਸ ਭਿੰਨਤਾ ਜਾਂ ਵਰਗੀਕਰਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅੰਡਰ ਸੈਕਟਰੀ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਗਰੁੱਪ ਏ ਤੋਂ ਜੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਸ ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਗਰੁੱਪ ਐਚ ਦੇ ਬਾਕੀ ਛੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੂਚੀ ॥ ਵਿੱਚ ਸੋਲਾਂ ਅਫਸਰਾਂ ਦਾ ਭਿੰਨਤਾ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜੋੜ ਸਮਝਯੋਗ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਇਸ ਵਰਗੀਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਤਰਕਸੰਗਤ ਹੈ? ਸੂਚੀ ॥ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਰਤੀ ਬੋਰਡ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਡਿੱਠ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਦੀ ਚੋਣ ਸਿਰਫ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸੂਚੀ-1 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਵੰਡ ਦੇ ਸਾਲ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਵੀ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਗਰੁੱਪ ਐਚ ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਜੈਡ ਐਸ ਝਾਲਾ - ਉਪ-ਮੰਡਲ ਅਫਸਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਐਨਕੇਡਰਡ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ - ਨੇ ਸਮੂਹ ਜੀ - ਕੁਲੈਕਟਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਕਲ ਲਾਈ ਮਹਿਤਾ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਐਨਕੇਡਰਡ ਅਹੁਦੇ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਸੂਚੀ ॥ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੂਚੀ ॥ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿਉਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ? ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੂਚੀ ॥ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਇਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਜਾਂ ਫਾਰਮੂਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸੂਚੀ ਵਿਚਲੇ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿਚ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਰੇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਸਾਲ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੱਦ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਮੂਰਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਖਾਸ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਤੋਂ ਸੂਚੀ ॥ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਭਾਵ 8 ਅਪ੍ਰੈਲ 1954 ਨੂੰ। ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਜਿਸਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਸੂਚੀ ॥ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਦਸ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਛੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਰਗੀਕਰਣ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਰਤੀ ਬੋਰਡ ਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਆਧਾਰ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸੂਚੀ ॥ ਤੋਂ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੂਚੀ ॥ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੰਨੇ ਚੰਗੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਭਾਰਤੀ ਵਿਚ ਤੁਰੰਤ ਸਮਾਈ ਹੋਣ ਲਈ ਯੋਗ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲਈ ਲੀਨ ਸਨ. ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੂਚੀ ॥ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਦੇ

ਤਰੰਤ ਬਾਅਦ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਸੂਚੀ ॥ ਦੇ ਸੇਲਾਂ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇੱਕ ਅਤੇ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੂਚੀਆਂ ਦਾ ਭੇਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਇੱਕੋ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਸੂਚੀ ॥ ਵਿੱਚ ਰਾਜਸਥਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਤਰਕਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੂਚਨਾ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਭਿੰਨਤਾ ਥੱਲੇ ਦੱਬਿਆ 'ਐਨ' ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੀ ਸੂਚੀ) ॥ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਰਾਜਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਕਦਰ ਨਹੀਂ। ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਕਦੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸਵਾਲ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਵਰਗੀਕਰਨ ਦਾ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਵਸਤੂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਤਰਕਸੰਗਤ ਸਬੰਧ ਜਾਂ ਸਬੰਧ ਹੈ? ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੂਨੀਅਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਹੈ। ਪਿਛਲੀ ਸੇਵਾ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਭਾਰਤੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਵੰਡ ਦੇ ਸਾਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਪਰ ਹੋਰ ਨਹੀਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰਾਜਸਥਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮੂਹ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਭੂਮਿਕਾ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਕਿ ਸੂਚੀ ॥ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਦੇਸ਼ ਹਾਰ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਗਰੁੱਪ ਐਂਚ ਦੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ 'ਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਗਰੁੱਪ ਜੀ ਦੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖੀ ਸਲਾਹ ਲਗਾਤਾਰ ਹੈ! ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਦਿਰਸ਼ਟੀਕੋਣ ਮੈਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਦਲੀਲ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਭਾਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਾਰੀਆਂ ਭਾਰਤੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਮੈਂਬਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਸੂਚੀ ॥ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਭਾਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਇਸ ਦਿਰਸ਼ਟਾਂਤ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ 8 ਅਪ੍ਰੈਲ 1954 ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੂਚੀ ॥ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਸ ਅਫਸਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ? 8 ਅਪ੍ਰੈਲ 1954 ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਜਸਥਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਮੂਹ ਕੁਲੈਕਟਰਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ-ਜੀ-ਸਮੂਹ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਐਮਯੂ ਮੈਨਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਐਮਯੂ ਮੈਨਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਜੇ.ਐਨ. ਕੁੰਜਰੂ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਕੰਵਰ ਬਹਾਦੁਰ ਮਾਥੁਰ ਨੇ ਸਮੂਹ ਤੋਂ ਸੂਚੀ ॥ ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਭਗਵਤ ਸਿੰਘ ਮਹਿਤਾ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬੀ —ਰਾਜਸਥਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਵੰਡ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸੂਚੀ ॥ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (i) ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੋ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ (ii) ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੋ ਇੱਕ ਸੀਨੀਅਰ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ। ਅਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਸਥਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਨ।

ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਸਥਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਗਰੁੱਪ ਬੀ ਅਤੇ ਗਰੁੱਪ ਜੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਨ ਜੋ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਲਈ ਐਨਕੇਡਰਡ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਹਨ, ਪਰ, ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰਸੇਸ਼ਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੱਕ. ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੁਪਰਸੇਸ਼ਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਸੁਪਰਸੇਸ਼ਨ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਿਵੇਂ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਥੱਲੇ ਦੱਬਿਆ 'ਐਨ' ਫਾਰਮੂਲੇ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਗਰੁੱਪ ਐੱਚ ਵਿੱਚ ਸਨ? ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸੁਪਰਸੇਸ਼ਨ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਏਕੀਕਰਣ ਅਤੇ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਕੰਮਕਾਜ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਪਰਸੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬਾਕੀ ਛੇ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੁਣੇ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਦਸ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ.

ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਲਗਾਤਾਰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁਕਦਮੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਨੂੰ ਅਣਉਚਿਤ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਪਹੁੰਚ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਦਸ ਅਫਸਰਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਥੱਲੇ ਦੱਬਿਆ 'ਐਨ' ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਇੱਕ ਫਾਇਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨਕਾਰ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਾ ਤਾਂ ਸਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਤੀਜਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੂਚੀ II ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਇਸ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਦੌਲਤ ਸਿੰਘ ਰਾਜਸਥਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਗਰੁੱਪ ਬੀ (ਵੰਡ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ) ਵਿੱਚ ਸਨ। ਸ਼੍ਰੀ ਐਮ.ਯੂ. ਮੈਨਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਜੇ.ਐਨ. ਕੁੰਜਰੂ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਕੰਵਰ ਬਹਾਦੁਰ ਮਾਥੁਰ ਇਸ ਸੇਵਾ ਦੇ ਗਰੁੱਪ ਜੀ (ਕੁਲੈਕਟਰ) ਤੋਂ ਹਨ। ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਗਰੁੱਪ ਜੀ ਦੇ ਆਖਰੀ ਤਿੰਨ ਨਾਮ ਗਰੁੱਪ ਬੀ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸ਼੍ਰੀ ਦੌਲਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵੰਡ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਉਦਾਹਰਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਜਵਾਬ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਲਈ ਏਨਕੇਡਰਡ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਬਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਪਹਿਲੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਧਾਰ ਜਿਸਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਆਧਾਰ ਹੈ। ਜੋ ਨਾ ਤਾਂ ਸੂਚੀ I ਜਾਂ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬਲ ਹੈ ਜਦੋਂ ਹਰੇਕ ਸੂਚੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਸੂਚੀ I ਅਤੇ II ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਦੋ ਸੂਚੀਆਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਵਸਤੂ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹਾਰ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਅਧਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤਰਕਸੰਗਤ ਅਤੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਵਰਗੀਕਰਨ ਜਾਂ ਅੰਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧ। ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ

ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਾਵੇਂ ਪਿਛਲੇ ਵਰਗੀਕਰਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਰਗੀਕਰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਮਝਣ ਯੋਗ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਰਤੀ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੋਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾਣਾ ਨਾ ਤਾਂ ਵਾਜਬ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤਰਕਸੰਗਤ ਹੈ।

ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਵਸਤੂ ਸੂਚੀ I ਜਾਂ ਸੂਚੀ II ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਵਸਤੂ ਲਈ ਵਰਗੀਕਰਨ ਤਰਕਸੰਗਤ ਜਾਂ ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਤਰਕਸੰਗਤ ਜਾਂ ਵਾਜਬ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ। ਸਿੱਖਿਆ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ 1954 ਦੇ ਨਿਯਮ 3(2) ਅਤੇ 4(2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਲਾਗੂ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਵੰਡ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਸਾਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੇ ਅਜੀਬ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਰਾਜ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨੂੰ ਤੱਦ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਲਏ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੇਵਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਜਦੋਂ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀ II ਤੋਂ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਈ ਵਿਅਕਤੀ. ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਅਤੇ ਉਸੇ ਸੂਚੀ ਤੋਂ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਅਸਧਾਰਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਇੱਥੇ ਵੰਡ ਦੇ ਸਾਲ ਅਤੇ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਉਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਹ ਤੱਦ ਆਧਾਰ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਰਵਾਨਗੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਨਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਾਲਾਤਾਂ ਲਈ ਮੰਨਣਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲਾ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਤੱਦ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਅਤੇ 16 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧੋ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਥੱਲੇ ਦੱਬਿਆ 'ਐਨ' ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੇ ਲਾਭ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਜਦੋਂ ਉਸੇ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਫਾਰਮੂਲੇ ਦਾ ਲਾਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਹਵਾ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਚੁਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਰਤੀ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਘਟਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਧਾਰਾ 16 ਦੀ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। (1) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ..) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਖਰੜਾ ਨਿਯਮ 3(3) (ਬੀ) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਾਲ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੀ ਵੰਡ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਥੱਲੇ ਦੱਬਿਆ 'ਐਨ' ਫਾਰਮੂਲਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਸ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਪਣੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ

ਬਾਅਦ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨਗੇ।

ਡੀ. ਫਲੌ ਸੀ ਜੇ—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਖਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕਿਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਨ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Onam
Translator